

เรื่องเล่าจีน-ไทย

บรรณาธิการ : หลี่ ผิง

คุณกับเรา

เรื่องเล่าจีน-ไทย

บรรณาธิการ : หลี่ ผิง

China Intercontinental Press

图书在版编目 (C I P) 数据

中国和泰国的故事: 泰文 / 李萍主编; 张倩霞译. —北京: 五洲传播出版社, 2017.1 (我们和你们)

ISBN 978-7-5085-3579-1

I . ①中… II . ①李… ②张… III . ①中外关系 - 友好往来 - 泰国 - 泰语

IV . ① D822.233.6

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2016) 第 297137 号

中国和泰国的故事

出 版 人: 荆孝敏

统 筹: 付 平

主 编: 李 萍

副 主 编: 张倩霞 付 静

顾 问: Chaphiporn Kiatchachatharn (关国兴)

校 稿: Paipan Thanalerdsopit

责任编辑: 高 磊

装帧设计: 北京翰墨坊广告有限公司

出版发行: 五洲传播出版社

地 址: 北京市海淀区北三环中路 31 号生产力大楼 B 座 6 层

邮 编: 100088

发行电话: 010-82005927, 010-82007837

网 址: www.cicc.org.cn www.thatsbooks.com

承 印: 中煤 (北京) 印务有限公司

版 次: 2017 年 1 月第 1 版第 1 次印刷

开 本: 787 × 1092mm 1/16

印 张: 18.75

字 数: 220 千字

定 价: 99.00 元

คำนิยาม

หนังสือ “เรื่องเล่าจากจีนกับไทย”

ไทยและจีนเป็นมิตรประเทศที่มีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และมีพัฒนาการความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องมาโดยตลอด จนมีคำกล่าวว่า “จีน-ไทย ไม่ใช่อื่นไกล เรา พี่น้องกัน” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกที่ฝังลึกอยู่ในจิตใจของประชาชนทั้งสองประเทศ

ในโอกาสวาระการครบรอบ 40 ปีแห่งการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการระหว่างไทย-จีน (ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518-2558) ตลอดระยะเวลา 40 กว่าปีที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า ทั้งสองประเทศมีการแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องด้วยความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงระบบการปกครองของสองประเทศซึ่งเป็นรากฐานของความร่วมมือระหว่างกันอย่างมั่นคง ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนมีความแนบสนิทดุจญาติมิตรตราบถึงปัจจุบัน พัฒนาการความสัมพันธ์ของสองประเทศนี้ได้ดำเนินการมาจนถึงนโยบายของรัฐบาลจีน “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” ซึ่งเป็นโอกาสดียิ่ง ในการส่งเสริมให้ทั้งสองประเทศนำความสัมพันธ์ดั้งเดิมที่มีอยู่แล้วมาเป็นฐานความร่วมมือในอนาคต เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการในรูปแบบใหม่และสร้างประวัติศาสตร์แห่งความเจริญในยุคใหม่ร่วมกัน

หนังสือ “เรื่องเล่าจากจีนกับไทย” ที่จัดพิมพ์ทั้งฉบับภาษาจีนและฉบับภาษาไทยนี้ ได้รวบรวมเรื่องเล่าของบุคคลต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมในการทำงานระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีน โดยจัดพิมพ์เป็นส่วนหนึ่งของหนังสือชุด “คุณกับเรา” (หมายเหตุ : ชื่อภาษาจีน 我们和你们 ชื่อภาษาอังกฤษ : You and Us) ของกระทรวงการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ สาธารณรัฐประชาชนจีน เนื้อหาในหนังสือได้บอกเล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาล การค้า การลงทุน การศึกษาและการไปมาหาสู่ทั่วไปของประชาชนของทั้งสองประเทศ หนังสือฉบับนี้จัดทำโดยสถาบันไทยศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยเซว่นร่วมกับสำนักพิมพ์อู่โจว สังกัด

กระทรวงการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ เมื่อได้อ่านเนื้อหาแล้ว ข้าพเจ้าขอชื่นชมในความมุ่งมั่นและเจตนารมณ์ของหน่วยงานทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง และหวังว่าหนังสือฉบับนี้จะเป็น ส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างสัมพันธภาพของประชาชนทั้งสองประเทศ รวมทั้งขออวยพรให้เรื่องเล่าของสองประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการเติมเต็มสีสันแห่งประสบการณ์และตำนานของความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชาวไทยและชาวจีน

/นพ. วณรัช

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ. เกษม วัฒนชัย
องคมนตรีและนายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คำนำ

สถาบันไทยศึกษาแห่งมณฑลเสฉวน ได้ร่วมมือกับสำนักพิมพ์โจวฉวนปอเพื่อเป็นหนึ่งในผู้บุกเบิกเผยแพร่หนังสือ 《中国和泰国的故事》 (เรื่องราวความเป็นมาของความสัมพันธ์ทางรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย) ได้นำข้อมูลผู้วิจัย ผู้เขียน รวมไปถึงผู้ตีพิมพ์บทความที่เกี่ยวข้องนำมารวบรวมข้อมูลไว้ด้วยกัน บรรยายเป็นเรื่องราว “คู่กับเรา” เพื่อนำมาแสดงให้เห็นถึงมิตรภาพดั้งเดิมในประวัติศาสตร์อันยาวนานของความสัมพันธ์ของสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศเพื่อนบ้าน รวมไปถึงเรื่องราวของคนร่วมสมัยในปัจจุบันที่ส่งเสริมมิตรภาพดั้งเดิม และเพิ่มเติมเรื่องราวความสัมพันธ์ให้มีชีวิตชีวาคือไป

กล่าวได้ว่า เรื่องราวความสัมพันธ์ของสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทยมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน เริ่มต้นขึ้นเมื่อ 2000 กว่าปีก่อน ประชาชนชาวไทยและชาวจีนได้เริ่มมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จากหนังสือ 《汉书·地理志》 (บันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับการเดินทางเชิงภูมิศาสตร์ในราชวงศ์ฮั่น) เล่ม 82 ได้บันทึกไว้ว่า ช่วงคริสต์ศักราช 1-5 ทูตในสมัยราชวงศ์ฮั่นได้นำเงี้ยวจากกวางสี ผ่านมาทางภาคใต้จากนั้นผ่านประเทศกัมพูชาแล้วเข้ามาอาณาจักรสยาม (ประเทศไทยในปัจจุบัน) และได้แวะขึ้นฝั่งอาณาจักรสยามแล้วเดินทางข้ามผ่านมาที่ประเทศอินเดีย บทความนี้แสดงให้เห็นถึงการเดินทางของราชวงศ์ฮั่นในทางประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียง และได้มีการบันทึกเรื่องราวของชาวจีนที่เดินทางมาพื้นที่ของประเทศไทยเป็นครั้งแรก

หลังจากนั้นเป็นต้นมา ประชาชนของทั้งสองประเทศได้เดินทางไปมาหาสู่กันอย่างต่อเนื่องไม่ขาดสาย

ในสมัยสามก๊ก ช่วงคริสต์ศักราชปี 231-254 จูอิง กับ กังไท่ สองขุนนางของก๊กอู๋ได้รับคำสั่งให้เป็นทูตไปเยือนโคจิ้น หลังจากกลับมาได้เขียนบันทึกเรื่องราวที่ตนเองได้พบเจอมาในหนังสือ 《扶南异物志》 (พู่หนานอื่ออู่จื่อ) และ 《吴时外国传》 (อู๋กั๋วว้ายกั๋วฉวน) ได้กล่าวถึงประเทศจินหลิน(ประเทศที่มีความรุ่งเรือง) ที่ปัจจุบันเป็นพื้นที่ภาคกลางของประเทศไทย เป็นการบันทึกเรื่องราว

เกี่ยวกับประเทศไทยในสมัยอดีตการณ์ที่เก่าแก่ที่สุด ในเล่มที่สองที่มีการบันทึก ได้มีการสูญหายไป แต่มักพบอีกครั้งในหนังสือ 《太平御览》 (ไท่ผิงเจี่ยหลาน) กลายเป็นหนังสือเกี่ยวกับข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่ทรงคุณค่ามากที่สุด

ในศตวรรษที่ 6 เส้นทางจังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทยเลยสงขลา ลงไป ได้ปรากฏบันทึกเกี่ยวกับดินแดนแห่งเกาะชาว-สุมาตรา ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อ ค.ศ.607 จักรพรรดิสุยหยางตี้ได้ส่งทูตฉางจิ้น กับ หวังจวิน ไปที่อาณาจักรชวู่กั๋ว (สุมาตรา) ออกเดินทางโดยสารไปทางเรือ ใช้เวลาเดินทางประมาณเดือนเศษเมื่อถึงสุมาตรา กษัตริย์ในขณะนั้นได้ส่งขบวนออกมาต้อนรับที่ท่าเรือเป่าคนตรีประโคม และมีขบวนแห่แหนต้อนรับคณะทูตตลอดเส้นทาง เมื่อมาถึงในเมือง กษัตริย์แห่งสุมาตรา ให้การต้อนรับด้วยการจัดงานเลี้ยงฉลองอย่างยิ่งใหญ่ มีการจัดเตรียมโต๊ะอาหารยาวๆ ขนาดโต๊ะประมาณห้าฟุต สองโต๊ะ วางหน้ากษัตริย์ มีลาดหน้าปูไว้ประดับตกแต่งสวยงามหลากสีสัน ได้แก่ สีเหลือง สีขาว สีม่วง สีแดง และวางขนมรวมถึงอาหารจำพวกเนื้อ ได้แก่ เนื้อวัว เนื้อแกะ เนื้อปลา เนื้อตะพาบน้ำ เนื้อหมู เนื้อสัตว์ประเภทเต้านชนิดหนึ่ง ผู้คนมานั่งรอบโต๊ะ มีเหล้าชั้นดีมาต้อนรับ มีหญิงมาคอยบริการ และมีการส่งมอบของขวัญ ภายหลังต่อมา กษัตริย์ได้ทรงให้พระโอรสมาเยือนจีนในปีคริสต์ศตวรรษปีที่ 610 มาเยือนที่หนานหนิง (ปัจจุบันเป็นมณฑลเหอหนาน) และได้รับการต้อนรับอย่างดีและได้รับสิ่งของจากจักรพรรดิสุยหยางตี้

ช่วงศตวรรษที่ 1-6 นครปฐมของไทยอยู่ในอาณาจักรทวารวดี ครั้งเมื่อภิกษุชวินจิ้ง (พระถังซำจั๋ง) ฟานักอยู่ที่อินเดียเคยได้ยื่นชื่อเมืองนครปฐม และจากบันทึกในบันทึกเรื่อง การเผยแพร่วรรณศาสนาในแถบทะเลจีนใต้ (南海寄归内法传) ก็ได้บันทึกชื่อเมืองนครปฐมไว้เช่นกัน ความสัมพันธ์ระหว่างดินแดนแห่งอาณาจักรทวารวดีและราชวงศ์ถัง เริ่มต้นเมื่อรัชสมัยเจินกวนสักราช(ประมาณปี ค.ศ.627-649) ดินแดนแห่งอาณาจักรทวารวดีได้ให้ทูตนำสิ่งของมีค่า เช่น ทอง ของมีค่าทางทะเล สัตว์ป่าสวยงาม แร่ ข้าง มามอบให้จักรพรรดิในราชวงศ์ถัง ต่อมาจักรพรรดิในราชวงศ์ถังมอบส่งม้าให้เพื่อเป็นการตอบแทน เนื่องจากขณะนั้นอาณาจักรทวารวดีมีม้าเป็นจำนวนน้อย ดังในบันทึก

ได้กล่าวว่า “มาในประเทศ (อาณาจักรทวารวดี) มิไม่ถึงหนึ่งพันตัว”

ในปี ค.ศ. 1405-1433 ชนที่เจิ้งเหอ (ชาปองก) ได้ออกเดินทะเลไปเยือนดินแดนฝั่งตะวันตก ถึง 7 ครั้งด้วยกัน ตามการบันทึกที่พอจะน่าเชื่อถือได้ เจิ้งเหอได้เยือนอาณาจักรสยาม (ประเทศไทยในปัจจุบัน) ไม่น่าจะสองครั้ง และในแต่ละครั้งที่มาเยือนจะมีกองทหารติดตาม 2 หมื่นกว่าคนขึ้นไป กล่าวได้ว่า มีจำนวนคน 4 หมื่นกว่าคนขึ้นไปที่เคยมาเยือนอาณาจักรสยาม (ประเทศไทยปัจจุบัน)

ตามการบันทึกใน 《明实录》 (หนังสือที่บันทึกเรื่องราวเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ในราชวงศ์หมิง) ระยะเวลาการปกครองในราชวงศ์หมิงมีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 270 ปี ได้บันทึกไว้ว่า มีการเยือนอาณาจักรสยามทั้งหมด 19 ครั้ง และอาณาจักรสยามเคยส่งทูตมาจีนทั้งหมด 110 ครั้ง เพื่อสร้างความสัมพันธ์ให้มีความแน่นแฟ้น และพัฒนาความสัมพันธ์ให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น ในราชวงศ์หมิง รัชสมัยฮ่องเต้หยงเล่อ (ช่วง ค.ศ.1403-1424) ได้มีการก่อตั้ง ซื่ออี้ก่วน (เป็นสถานที่ทำการแปล และสอนภาษาต่างประเทศในราชวงศ์หมิง) และภายในซื่ออี้ก่วน ก็มีเสียนหลอก่วน(หอฝ่ายสยาม) ไขทูตที่สยามส่งมาประจำหน้าที่แปลภาษาไทย อบรมการแปลภาษาไทย และเป็นครูสอนภาษาไทย และนี่เป็นจุดเริ่มต้นของการเปิดสอนภาษาไทยอย่างเป็นทางการในประเทศจีนครั้งแรก

ราชวงศ์ชิงในรัชสมัยคังซี (ช่วง ค.ศ.1661-1722) จักรพรรดิคังซีได้กล่าวถึงอาณาจักรสยามว่า “มีข้าวเปลือกมหาศาล ราคาไม่แพง จำนวนเงินเพียงแค่สองสามแผ่นเงินก็สามารถซื้อข้าวเปลือกได้ถึงหนึ่งหาบลวง” (หมายเหตุ : สมัยราชวงศ์ชิง ข้าวเปลือกหนึ่งหาบลวราคาเท่ากับแผ่นเงิน9 แผ่น) เพื่อแก้ไขภาวะขาดแคลนอาหารในพรมแดนแนวชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ ช่วงปี 61 ของรัชสมัยคังซี (ค.ศ. 1722) เป็นต้นมา ฝ่ายปกครองของราชวงศ์ชิงได้เปิดพรมแดนทางทะเล ได้อนุญาตให้ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณติดพรมแดนแนวชายฝั่งทะเลทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ อพยพไปค้าขายในอาณาจักรสยามได้ ก่อให้เกิดการอพยพของชาวจีนไปอาณาจักรสยามในสมัยราชวงศ์หมิง ชาวจีนจำนวนมากอพยพมาที่ประเทศไทย แต่งงานกับคนไทยและมาตั้งรกรากที่ประเทศไทย บุกเบิกการก่อตั้งประเทศไทย จนกลายมาเป็นสังคมไทยในปัจจุบันที่มีบรรพบุรุษของชาวจีนจำนวนมาก

หลังสงครามจีน ประเทศจีนกลายเป็นสังคมกึ่งสังคมนิยม ขณะนั้น ประเทศไทยยังถูกคุกคามของลัทธิล่าอาณานิคมของประเศอังกฤษ และประเทศฝรั่งเศส โดยเฉพาะช่วงสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง มีการต่อสู้กันอย่างดุเดือดระหว่างประชาชนชาวไทยและชาวจีน ภายใต้การรุกรานของผู้พ่ายแพ้ญี่ปุ่นทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศเกิดความวุ่นวาย

หลังจากที่ประเทศจีนได้มีการสถาปนาสังคมจีนในรูปแบบใหม่ในช่วงปี ค.ศ.1949 เนื่องจากเหตุผลในด้านอุดมการณ์ ทำให้รัฐบาลของประเทศจีน และประเทศไทยมีความสัมพันธ์ที่แตกแยก ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างกัน ต่อมาในปี ค.ศ.1975 หลังจากได้มีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตจีน-ไทย ขึ้นอย่างเป็นทางการ ความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศได้มีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดี และก้าวหน้าขึ้นเรื่อยๆ

บทความต่างๆที่ได้บันทึกในหนังสือเล่มนี้ จะสะท้อนให้เห็นว่าหลังจากมีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างจีน-ไทย ประชาชนของทั้งสองประเทศได้มีการพัฒนาความสัมพันธ์ในมิตรภาพดั้งเดิม และมีการส่งเสริมเพื่อเพิ่มเติมเรื่องราวของความสัมพันธ์ที่ดี ผู้เขียนมีทั้งกลุ่มเจ้าหน้าที่ทางการทูตของทั้งสองประเทศ นักธุรกิจ อาจารย์ นักวิชาการ นักเรียน รวมไปถึงนักท่องเที่ยว พวกเขาทั้งหมดใช้ประสบการณ์ที่ตนพบเจอมาบรรยายความรู้สึกของความเป็นหนึ่งเดียวกันระหว่างจีน-ไทย บทความในหนังสือเล่มนี้ทุกเรื่องเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง ไม่ได้มีการประพันธ์ขึ้นแต่อย่างใด มีเรื่องราวเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายระดับ ตั้งแต่เรื่องราวของบุคคลธรรมดาไปจนถึงเชื้อพระราชวงศ์ไทย โดยเฉพาะนักศึกษา พวกเขาเป็นตัวแทนของความหวังแห่งอนาคต ปัจจุบันมีนักศึกษาจีนไปเรียนที่ประเทศไทยจำนวน 2 หมื่นคน และมีนักศึกษาไทยมาเรียนที่สาธารณรัฐประชาชนจีนจำนวน 1 หมื่นคน การศึกษาด้านภาษาระหว่างสองประเทศมีการพัฒนาและก้าวหน้ามากตามสถิติที่ยังไม่สมบูรณ์ ปัจจุบันมีสถาบันขงจื้อที่ก่อตั้งในประเทศไทยทั้งหมด 13 แห่ง ในมณฑลยูนนานที่มีอาณาเขตติดกับประเทศไทยมีโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาภาษาไทยทั้งหมด 32 แห่ง ความสัมพันธ์จีน-ไทยเปรียบเสมือนญาติห่างๆ เป็นเพื่อนบ้านที่ดีต่อกัน ไม่เคยมีประวัติศาสตร์การทำสงครามระหว่างกัน และไม่เคยมีข้อ

พิพาทเกี่ยวกับปัญหาเรื่องดินแดนระหว่างกัน นี้แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานที่มั่นคงของ
มิตรภาพ และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสองประเทศจากฐานสู่ฐาน ผมเชื่อว่าการก้าว
ไปข้างหน้าในเป้าหมายของการพัฒนากลยุทธ์ที่ดี “เส้นทางสายไหม” จะทำให้จีน
และไทยสามารถพัฒนาพันธมิตรเชิงกลยุทธ์อย่างครอบคลุมในทุกด้าน เพื่อให้บรรลุ
ชัยชนะและผลประโยชน์ร่วมกันของทั้งสองฝ่าย

ชวนลีเซิง

วันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559

สารบัญ

คำนำ.....1

คำนำ.....3

ยอนว์าลีกอคิด

ไฉเจอหมิน.....2

ประสานความสัมพันธ์จีน-ไทยในวงการกีฬาเทเบิลเทนนิส

เจิงควนเซิง.....9

ช่วงเหตุการณ์การสถาปนาความสัมพันธ์จีน-ไทย

หลิงซั่ว.....25

การนำทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์

จากประสบการณ์ที่นำแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของ
ประเทศไทยมาเป็นแบบอย่างในการพัฒนาประเทศจีน

โฮ่วลั่วสือ.....35

เรื่องเล่า ประสบการณ์ชีวิตในจีนของผม

นฤมิต หิณฺฐะระนนทน.....48

วันเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติสึนามิ

จางจั่วเหิง.....59

ความสัมพันธ์จีน - ไทย:

บริบทมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา

โรม จิราอนุกรม.....77

มหาวิทยาลัยสองแห่งของฉัน

หลิววี.....88

บ้านหลังที่สอง กับความประทับใจในจีน

วิทิตา วังสุภากร.....100

ในวันที่ผมอยู่ประเทศไทย

หม่าอี.....109

บันทึกแห่งความทรงจำ

วัฒนธรรม

เรื่องราวของบุคคล

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชพระราชา ผู้ทรงธรรม

ควนลี่เซิง.....124

ทูตสันถวไมตรีที่ควรแก่การยกย่อง

บันทึกสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรง
รับการทูลเกล้าถวายรางวัล “มิตรนานาชาติสืบอันดับแรกของ
สาธารณรัฐประชาชนจีน”

กวนมู่.....137

การเรียนภาษาจีน กับ มิสเตอร์เจิงตู (Mr. Chengdu)

ชะภีพร เกียรติศึกษาธาร.....144

บนเส้นทางการเรียนรู้ภาษาไทยในชีวิต

เหมยซา.....159

เหวินเฟิง

หวีซันเวย์.....171

เรื่องราวความเป็นไทยในสองด้าน

ฟู่เจียวาง.....182

สร้างเสริมพลังการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมไทยจีนให้เข้มแข็ง เพื่อให้

มิตรภาพของคุณกับเรายืนยาว

หวังชิงหยวน.....193

ข้าพเจ้ากับลูกกิดจีน

กวิซซ์ ธรรมิสร.....202

บทความในความสัมพันธ์จีน-ไทย

ความทรงจำในวันจัดกิจกรรมเฉลิมฉลองครบรอบ 40 ปี ความ

สัมพันธ์จีน-ไทย จัดภายใต้แนวคิด “งานเทศกาลไทย สาน

มิตรไมตรีเมืองพี่เมืองน้อง-มณฑลเสฉวน”

จูซุน.....210

มิตรภาพแห่งสายสัมพันธ์

เรื่องเล่า ประสบการณ์ของความร่วมมือเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
ระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทยของผม

บุญเลิศ นุญปกรณ์.....220

สายสัมพันธ์แห่งกุหลาบ ประสานมือมุ่งสู่ชัยชนะร่วมกัน
เงาแห่งมิตรภาพระหว่างเจียงตูกับไทย

หลี่ลี่.....228

เรื่องราวของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และสามมหาวิทยาลัย สิ้นครในสี่
มณฑลทางภาคตะวันตกของสาธารณรัฐประชาชนจีน

อรรณพ พงษ์วาท.....236

เสฉวน...ยุทธภูมิใหญ่ของเส้นทางสายไหมทางบก
ในพื้นที่ภาคกลาง-ตะวันตกของจีน

ไพศาล พิษมงคล (Chai Pai San).....252

บนเส้นทางการเรียนรู้ภาษาไทยในชีวิตของฉัน

เหมิงเฟย์จี.....261

มิตรภาพกับความร่วมมือที่ยิ่งใหญ่: เรื่องเล่าระหว่างนครเจียงตูประเทศ
จีนกับจังหวัดอุบลราชธานี

สมชาติ พงศพนาไกร.....272

รวบรวมพลังเยาวชนไทย-จีน แบ่งปันโอกาสในการพัฒนาของจีน
กิจกรรมการประชุมสัมมนาสุดยอดเยาวชนจีน-ไทย

จูซุ่น.....281

บทส่งท้าย.....286

บันทึกแห่งความทรงจำ

- ▶ ขอนรำลึกอดีต
- ▶ ประสานความสัมพันธ์จีน-ไทยในวงการกีฬาเทเบิลเทนนิส
- ▶ ช่วงเหตุการณ์การสถาปนาความสัมพันธ์จีน-ไทย
- ▶ การนำทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์
- ▶ จากประสบการณ์ที่นำแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยมาเป็นแบบอย่างในการพัฒนาประเทศจีน
- ▶ เรื่องเล่า ประสบการณ์ชีวิตในจีนของผม
- ▶ วันเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติสึนามิ
- ▶ ความสัมพันธ์จีน - ไทย:
 - ▶ บริบทมหาวิทยาลัยชิงไห่ใหม่ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา
 - ▶ มหาวิทยาลัยสองแห่งของจีน
 - ▶ บทบาทที่สอง กับความประทับใจในจีน
 - ▶ ในวันที่ผมอยู่ประเทศไทย

ย้อนรำลึกอดีต

ใจเจ้าหมื่น

(อดีตเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย
และประเทศสหรัฐอเมริกา)

นริศรา เรืองสา แปล

ผมดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทยไม่นานนัก แต่ประมาณสองปีกว่า ย้อนรำลึกถึงช่วงเวลาดังกล่าว ผมได้ผ่านประสบการณ์ซึ่งจะแบ่งเป็นสามช่วงด้วยกัน

ช่วงแรก ก่อนที่จะเดินทางผู้นำประเทศได้ฝากฝังและกำชับกับผมว่า “คุณเพิ่งกลับมาจากต่างประเทศ และมีประสบการณ์ทำงานในสมาคมส่งเสริมมิตรภาพระหว่างประเทศมาระยะเวลาหนึ่งแล้ว ตอนนี้มีงานใหม่ให้คุณทำ ประเทศไทยและประเทศไทยได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตขึ้นแล้ว คุณทำงานเกี่ยวกับการส่งเสริมสัมพันธไมตรี พอดีได้ไปทำงานที่ไทย ประเทศไทยเป็นประเทศใหญ่ประเทศหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ การเมืองต่างก็มีความสำคัญมาก ดังนั้น เราจำเป็นต้องทำหน้าที่ให้ดี แต่ว่าในนั้นก็มีความอุปสรรคมากมาย จีนยุคใหม่ได้ก่อตั้งมา 20 กว่าปีแล้วแต่ไม่เคยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทยเลย เกรงว่าความเข้าใจระหว่างกันของสองประเทศจะยังไม่เพียงพอและอาจจะมีความเข้าใจผิดบางอย่างด้วย เพราะฉะนั้น เมื่อคุณไปแล้วไม่ว่าจะเป็นงานเกี่ยวกับสถาบันกษัตริย์หรืองานเกี่ยวกับรัฐบาลคุณจะต้องอดทนทำงานเหล่านั้นให้ดี ต้องทำให้ทุกคนเข้าใจในประเทศจีนมากขึ้น เช่นนี้ถึงจะทำให้การพัฒนาความสัมพันธ์ของสองประเทศเป็นไปอย่างราบรื่น”

ด้วยเหตุที่กล่าวมานี้ผมก็เลยขีดยืดเจตจำนงที่ว่าจะไปทำงานที่ไทย ก่อนอื่นสิ่งที่จะต้องทำคือ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศไทย เมื่อเทียบดูแล้วพวกเราก็มีข้อได้เปรียบ นั่นก็คือ ประเทศไทยมีคนไทยเชื้อสายจีนจำนวนมาก ถึงแม้ว่าส่วนมาก

จะพูดภาษาจีนแต่จำว แต่พวกเขาก็พอมีความเข้าใจในภาษาจีนกลางพอสมควร จึงทำให้การแลกเปลี่ยนติดต่อสื่อสารระหว่างสองฝ่ายสะดวกยิ่งขึ้น ทำให้มีการจัดการที่สะดวกและรวดเร็วมากขึ้นในบางสถานการณ์ ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลไทยก็เปิดกว้างและมีความต้องการที่จะรับรู้ถึงสถานการณ์ความเป็นไปของ ประเทศจีนด้วย ซึ่งยังเป็นการเอื้อประโยชน์ในความร่วมมือระหว่างกัน ภายใน เวลาไม่นานพวกเราที่มีความเข้าใจต่อสถานการณ์ของประเทศไทย ทั้งหมดนี้คือ เหตุการณ์ในช่วงแรก

ช่วงที่สอง ในขณะนั้น ประเทศไทยตกอยู่ในช่วงที่พึ่งผ่านนายกรัฐมนตรี สองช่วงสมัย และเกิดปัญหาต่างๆขึ้นภายในประเทศ และนี่ก็เป็นเหตุให้ความ สัมพันธ์ของทั้งสองประเทศแย่งและเกิดความเข้าใจผิดขึ้น ในช่วงเวลานั้น ผม

วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ.
2519 นายโจ จื่อหมิน
เอกอัครราชทูตจีนคนแรก
ประจำประเทศไทย ได้
ถวายอักษรสาส์นตราตั้ง
แด่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ของประเทศไทย

เหมือนอยู่ในสถานะที่ทำได้ไม่ถูก ไม่ได้รับการสนับสนุนจากทางรัฐบาลไทย ตกอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบากมาก แต่พอหลังจากผ่านไประยะเวลาหนึ่ง รัฐบาลไทยก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงขึ้นบ้าง

พอถึงช่วงที่สาม ความสัมพันธ์ของสองประเทศเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ ความสัมพันธ์พัฒนาขึ้นอย่างราบรื่นทันทีและเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

เนื้อหาด้านล่างที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ ผมอยากจะเล่าให้ฟังคร่าวๆ ถึงงานที่ผมเคยทำ ถึงแม้จะเป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ ประมาณสองปีเท่านั้น แต่ว่าในช่วงสองปีนี้ผมได้รับประสบการณ์ต่างๆ มากมาย

หลังจากที่จีนและไทยได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต หน้าที่หลักที่พวกเราต้องรับผิดชอบคือพัฒนาความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศ ในระหว่างนั้นแม้ว่าจะมีอุปสรรคบ้าง แต่ไม่นานมันก็ผ่านไป ช่วงหลังจากนี้ผู้นำของทั้งสองประเทศได้มีการไปมาหาสู่ระหว่างกันมากมายหลายครั้ง ความร่วมมือระหว่างมิตรภาพและการแลกเปลี่ยนได้พัฒนาขึ้นในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็น ด้านการเมือง เศรษฐกิจ เทคโนโลยี วัฒนธรรม และการทหาร เป็นต้น อีกทั้งผลที่ได้ก็ยังเป็นที่น่าพอใจซึ่งนี่ก็เป็นผลที่ได้ประจักษ์ร่วมกัน อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่ทั้งสองประเทศสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันนั้น เรื่องที่ฝ่ายไทยกังวลที่สุดก็คือปัญหาผู้นำหน่วยรบพิเศษติดอาวุธของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ปัญหานี้คือปัญหาที่ไทยให้ความสนใจมากที่สุด ขณะเดียวกันก็เป็นประเด็นที่ถกเถียงกัน ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม หลังจากทั้งสองฝ่ายได้ปรึกษาหารือและเจรจากันอย่างมิตร ปัญหานี้ก็มีทางแก้ไขจนได้ อีกทั้งท้ายที่สุดยังเกิดเป็นข้อตกลงในการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตร่วมกันระหว่างจีนและไทย แต่ถึงกระนั้นก็ตามยังคงมีคนบางกลุ่มที่ไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้น ช่วงที่ผมทำงานที่ไทย ผมต้องพบเจอกับปัญหานี้อยู่ๆ ครั้งหนึ่ง กองทัพญี่ปุ่นได้จัดงานแสดงข้าว ในงานแสดงข้าวหัวหน้าบรรณาธิการหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ (หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศฉบับเดียวของไทย) ถามผมว่า “ท่านเอกอัครราชทูต ท่านอยากพบ พลเอกเกรียงศักดิ์ ผู้บัญชาการทหารสูงสุดหรือไม่?” ผมตอบไปว่า “ผมไม่รู้จักกับเขา” หัวหน้าบรรณาธิการทูตตอบว่า “เดี๋ยวผมแนะนำให้คุณรู้จัก” ครั้นแล้ว